

200707314/1.

Datum uitspraak: 29 november 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak nr. 07/8999 van de rechtbank 's-Gravenhage,
nevenzittingsplaats Haarlem, van 17 september 2007 in het geding tussen:

appellant

en

de staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 31 januari 2007 heeft de minister van Justitie een aanvraag van appellant om hem een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 17 september 2007, verzonden op 21 september 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 18 oktober 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De staatssecretaris van Justitie heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. C.J.M. Schuyt, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. S.P.M. Zwinkels, ambtenaar van Staat.

w.g. Schuyt
Lid van de enkelvoudige kamer

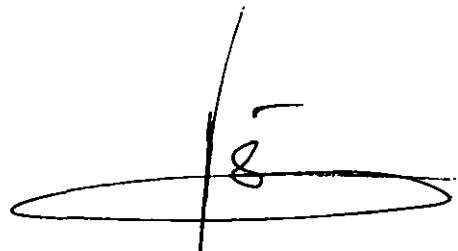
w.g. Zwinkels
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 november 2007

309-563.

Verzonden: 29 november 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Sector bestuursrecht

Nevenzittingsplaats Haarlem

zaaknummer: AWB 07 / 8999

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken van 17 september 2007

in de zaak van:

geboren op van Sierraleonse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. P.C.M. van Schijndel, advocaat te 's-Gravenhage,

tegen:

de staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. R. ter Hart, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst te 's-Gravenhage.

1. Procesverloop

- 1.1 Eiser heeft op 1 februari 2005 een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd. Verweerder heeft de aanvraag bij besluit van 31 januari 2007 afgewezen. Eiser heeft tegen het besluit op 26 februari 2007 beroep ingesteld.
- 1.2 Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.
- 1.3 De openbare behandeling van het geschil heeft plaatsgevonden op 5 juli 2007. Eiser is in persoon verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is vertegenwoordigd door zijn gemachtigde.

2. Overwegingen

- 2.1 In beroep toetst de rechtbank het bestreden besluit aan de hand van de voorgedragen beroepsgronden op rechtmatigheid en ambtshalve aan voorschriften van openbare orde.
- 2.2 Een aanvraag voor een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd als bedoeld in artikel 33 Vreemdelingenwet 2000 (Vw) kan op grond van artikel 34 Vw worden afgewezen op de gronden voor intrekking genoemd in artikel 32, eerste lid, aanhef en onder a, Vw. Dit betekent dat de aanvraag afgewezen kan worden indien de vreemdeling onjuiste gegevens heeft verstrekt dan wel gegevens heeft achtergehouden,

terwijl die gegevens aan de verlening of verlenging van een vergunning in de weg zouden hebben gestaan.

- 2.3 Eiser is van 24 augustus 2001 tot 24 augustus 2004 in het bezit geweest van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder d, Vw in verband met het categoriaal beschermingsbeleid dat ten tijde van de vergunningverlening gold voor vreemdelingen afkomstig uit Sierra Leone.
- 2.4 Verweerder heeft zich op de volgende standpunten gesteld. Op grond van ambtsberichten van de minister van Buitenlandse Zaken van 31 juli 2003 en 25 april 2005 en het door Bureau Land en Taal verrichte dossieronderzoek, is ernstige twijfel gerezen ten aanzien van eisers identiteit en nationaliteit. Gebleken is dat 95% van de bevolking in Sierra Leone de taal Krio spreekt, terwijl eiser deze taal niet of nauwelijks beheerst. Uit het rapport van Bureau Land en Taal van 7 juni 2006 is gebleken dat deze twijfel gegrond is en dat eiser eenduidig niet herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen Sierra Leone, maar tot die van Guinee. Nu door eiser geen contra-expertise is overgelegd en is volstaan met het plaatsen van kritische kanttekeningen bij het rapport taalanalyse mocht van de juistheid en zorgvuldigheid van de taalanalyse worden uitgegaan. Eiser heeft onjuiste informatie verstrekt, terwijl bij bekendheid met de juiste gegevens hem geen verblijfsvergunning zou zijn verleend. Gelet op de ongeloofwaardige verklaringen zou eiser evenmin in aanmerking zijn gekomen voor toelating in de zin van de a-, b- of c-grond van artikel 29 Vw.
- 2.5 Eiser heeft hier het volgende tegen aangevoerd. Verweerder heeft ten tijde van het verlenen van de vergunning voor bepaalde tijd geloofwaardig geacht dat eiser afkomstig is uit Sierra Leone en verweerder kan nu niet, zonder dat daar een concrete aanleiding voor is, terug komen op dat oordeel. De vervolgens verrichte taalanalyse heeft eiser bekritiseerd. Verweerder laat ten onrechte onbeantwoord welke conclusies dienen te worden verbonden aan het feit dat eiser in zijn nader gehoor betreffende zijn eerste asielprocedure kennisvragen over Sierra Leone kon beantwoorden. Niet is gebleken dat de taalanalist deze informatie in het onderzoek heeft betrokken. Eiser is in het kader van de taalanalyse ten onrechte niet in de Krio taal gehoord en uit het rapport van de taalanalist blijkt niet duidelijk welke deskundigheid de taalanalist heeft. Eiser heeft geen geld voor het laten verrichten van een contra-expertise en dit betreft een overmachtsituatie. Eiser meent dat hij in het bezit dient te worden gesteld van een verblijfsvergunning asiel voor onbepaalde tijd op de a-, b- dan wel c-grond van artikel 29 Vw.

De rechtbank overweegt als volgt.

- 2.6 Ten aanzien van eisers standpunt dat verweerder niet kan terugkomen op het oordeel dat eiser de Sierraleoonse nationaliteit heeft zonder dat daar een concrete aanleiding voor is, oordeelt de rechtbank als volgt.
- 2.7 Uit een zich in het dossier bevindende brief aan eiser van 15 mei 2006 blijkt dat verweerder eiser heeft uitgenodigd voor het laten verrichten van een taalanalyse. In deze brief is het volgende opgenomen: 'Binnen de IND is inmiddels voldoende kennis ontwikkeld om de herkomst van Sierraleoners te onderkennen. Op grond van deze kennis is gebleken dat in het verleden een verblijfsvergunning asiel is verleend aan Sierraleoners, van wie nu op grond van de huidige informatie twijfel zou kunnen

ontstaan aan de gestelde herkomst. Om die reden worden Sierraleoners opnieuw onderworpen aan een herkomstonderzoek'. De rechtbank is van oordeel dat verweerder met deze brief de concrete aanleiding voor een herkomstonderzoek voldoende heeft toegelicht. Op basis van de enkele omstandigheid dat hem destijds een vergunning is verleend kan eiser er niet van uitgaan dat een door hem toentertijd gedane onjuiste opgave hem niet meer zal worden tegengeworpen.

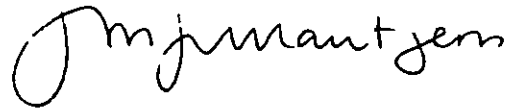
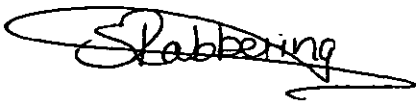
- 2.8 Uit jurisprudentie van de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State (de Afdeling), onder andere 26 augustus 2003, nr. 200303045/1, volgt dat de minister door het verrichten van een taalanalyse de vreemdeling tegemoet komt in de voldoening van de op hem rustende last om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken, in het geval twijfel is gerezen ten aanzien van de gestelde identiteit en nationaliteit. Wanneer de taalanalyse deze twijfel niet wegneemt, kan die vreemdeling deze door het laten verrichten van een contra-expertise alsnog trachten weg te nemen. Hiertoe kan de vreemdeling, indien hij van mening is dat de analyse niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen, dan wel anderszins onvolkomenheden bevat, de band waarop het gesprek ten behoeve van de taalanalyse is opgenomen, door een zelf gekozen onafhankelijke deskundige laten voorzien. De vreemdeling kan niet enkel door het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de uitgevoerde taalanalyse teweegbrengen dat de minister een nieuwe taalanalyse moet verrichten, dan wel van een van de taalanalyse afwijkende conclusie dient uit te gaan. De rechtbank is van oordeel dat nu eiser het laten verrichten van een contra-expertise achterwege heeft gelaten en heeft volstaan met het plaatsen van kritische kanttekeningen bij de taalanalyse verweerder de uitkomst van de taalanalyse aan zijn besluit tot afwijzing van de aanvraag om een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd ten grondslag heeft mogen leggen. De beantwoording van de eerder gestelde kennisvragen over Sierra Leone doen aan de uitkomst van de taalanalyse niet af.
- 2.9 De rechtbank zal het beroep ongegrond verklaren.
- 2.10 Er is geen grond een van de partijen te veroordelen in de door de andere partij gemaakte proceskosten.

3. Beslissing

De rechtbank:

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. J.M. Janse van Mantgem, rechter, en op 17 september 2007 in het openbaar uitgesproken, in tegenwoordigheid van mr. S. Rabbering, griffier.

afschrift verzonden op: 21-09-2007

Coll: RB

Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, Postbus 16113, 2500 BC, 's-Gravenhage. Het hoger beroep moet ingesteld worden door het indienen van een beroepschrift, dat een of meer grieven bevat, binnen vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Bij het beroepschrift moet worden gevoegd een afschrift van deze uitspraak.

Voor eenskluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage

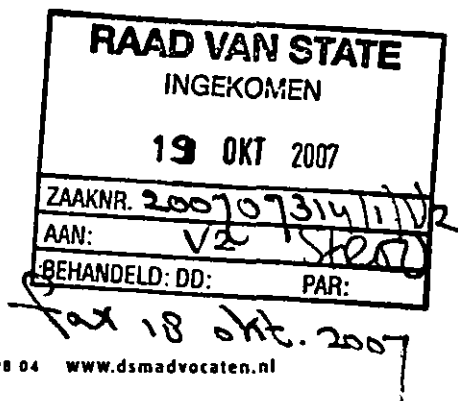
Van Dijk Van Schijndel Menheere

ADVOCATEN EN PROCUREURS

Mr P.C.M. van Schijndel Mr L. van Dijk Mw Mr M.M. Menheere Mw Mr P. Scholtes

De Afdeling Bestuursrechtspraak van
de Raad van State,
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16 113
2500 BC 's-Gravenhage

tevens per fax.: (070) 365 13 80

DUINWEG 9 2585 JT DEN HAAG TELEFOON (070) 354 64 24 TELEFAX (070) 354 98 04 WWW.dsmadvocaten.nl

Datum : 18 oktober 2007
Betreft :
Ons kenmerk : / Staat der Nederlanden
Uw kenmerk : AWB 07/8999
IND-dossiernummer 0108-24-8056

Geeft eerbiedig te kennen:

In de bovenvermelde aangelegenheid zend ik U (per fax in enkelvoud en per gewone post in tweevoud) een hoger-beroepschrift, met daaraan gehecht de beschikking waarvan hoger beroep.

Ik verzoek U vriendelijk het hoger-beroepschrift in behandeling te nemen en mij op de hoogte te houden van de voortgang van deze zaak.

U dankende voor de ten deze te nemen moeite, verblijf ik,

Hoogachtend,
Uw d.w.,

P.C.M. van Schijndel

AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK VAN DE RAAD VAN STATE

HOGER BEROEPSCHRIFT

inzake:

wonende te
gemachtigde: mr P.C.M. van Schijndel

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
te 's-Gravenhage,
gemachtigde:

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
18 OKT 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

De heer , hierna te noemen appellant, geboren op van Sierraleonse nationaliteit, wonende te , aan het adres te dezer zake woonplaats kiezende te (2585 JT) 's-Gravenhage aan het adres Duinweg 9 ten kantore van de advocaat en procureur mr P.C.M. van Schijndel, die ten deze voor appellant occupeert en die hierbij verklaart, door appellant bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd om namens hem het onderhavige hoger-beroepschrift in te dienen;

Dat appellant in hoger beroep komt van de uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, d.d. 17 september 2007, verzonden 21 september 2007, AWB 07/8999, IND-dossiernummer 0108-24-8056, in welke zaak de rechtbank het beroep van appellant, gericht tegen de beschikking van de toenmalige Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie, waarbij het verzoek om verlening van een verblijfsvergunning asiel onbepaalde tijd werd afgewezen, ongegrond heeft verklaard;

Dat appellant een afschrift van genoemde uitspraak van de rechtbank te 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, hecht aan het onderhavige hoger beroepschrift (bijlage 1);

Dat appellant de navolgende grieven wenst aan te voeren tegen de voormelde uitspraak van de rechtbank:

Grief 1.

De rechtbank miskent dat de Staatssecretaris op haar eerdere standpunt in rechte terzake de nationaliteit van appellant, namelijk dat er geen twijfel bestaat aan de Sierraleonese nationaliteit/identiteit van appellant en dat hij daarom in aanmerking komt voor verlening van een verblijfsvergunning asiel op grond van het destijds voor asielzoekers uit Sierra Leone geldende categoriale beschermingsbeleid, niet zonder meer kan terugkomen, en de rechtbank heeft in rechtsoverweging 2.7 ten onrechte overwogen dat de Staatssecretaris met brief van 15 mei 2006 'de concrete aanleiding voor een herkomstonderzoek voldoende heeft toegelicht' en dat appellant op basis van de enkele omstandigheid dat hem destijds een vergunning is verleend er niet van uit kan gaan dat een door hem toentertijd gedane onjuiste opgave hem niet meer zal worden tegengeworpen.

De Staatssecretaris heeft bij beschikking d.d. 19 februari 2002 geoordeeld dat appellant in het bezit behoort te worden gesteld van een verblijfsvergunning asiel op grond van het destijds voor

asielzoekers uit Sierra Leone geldende categoriale beschermingsbeleid. Daarbij kan worden vastgesteld dat de Staatssecretaris niet twijfelde aan de nationaliteit/identiteit van appellant.

De vraag dringt zich op of de Staatssecretaris op dit standpunt in rechte kan terugkomen.

Rechtbank Groningen, 23 april 2007, Awb 05/53132 en 05/53133:

"2.9. De rechtbank is van oordeel dat de afwijzing van de aanvragen van eisers als neergelegd in de beschikkingen van 20 november 2003 - te weten dat het asielrelaas van eisers onvoldoende zwaarwegend is - impliceert dat verweerder het asielrelaas van eisers geloofwaardig heeft geacht. De rechtbank verwijst naar de onder rechtsoverweging 2.6. aangehaalde passage. Nu verweerder de geloofwaardigheid van het asielrelaas van eisers in de eerdere procedure niet in twijfel heeft getrokken, kan verweerder - zonder in strijd te komen met het vertrouwens-, het zorgvuldigheids- en het motiveringsbeginsel - slechts de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas aan eisers tegenwerpen, indien er bij het opnieuw beoordelen van de aanvraag informatie naar voren komt die ten tijde van de eerdere beschikking niet bekend was, of niet bekend kon zijn, terwijl bekendheid daarmee tot een ander oordeel ten aanzien van de geloofwaardigheid van het asielrelaas zou hebben geleid."

Rechtbank Haarlem, 21 november 2005, AWB 05 / 34667 en 05 / 34664:

"2.12 De voorzieningenrechter is van oordeel dat verweerder, na vernietiging door de rechtbank van een besluit waarin de geloofwaardigheid van het relaas geen punt van geschil is geweest, bij het nieuw te nemen besluit niet alsnog de ongeloofwaardigheid van het relaas aan de vreemdeling kan tegenwerpen. Dit is slechts anders indien er informatie aan het licht komt die ten tijde van het eerdere besluit niet bekend was of niet bekend kon zijn bij verweerder, terwijl bekendheid met die informatie tot een ander oordeel met betrekking tot geloofwaardigheid zou hebben geleid."

Appellant meent dat er in casu geen sprake is van een situatie als bedoeld door de Rechtbank Haarlem en Rechtbank Groningen, nu er na de beslissing van 19 februari 2002 geen informatie naar voren is gekomen die ten tijde van de eerdere beschikking niet bekend was, of niet bekend kon zijn.

De Bureau Land en Taal stelt dat appellant in zijn asielprocedure is gehoord in een andere taal dan het Krio, dat uit het ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken van 7 juli 2002 en uit de latere ambtsberichten blijkt dat het overgrote deel (95%) van de bewoners van Sierra Leone Krio spreekt, dat deze informatie ook terug is te vinden in 'Ethnologue', en adviseert een taalanalyse te verrichten.

De Staatssecretaris stelt in haar schrijven d.d. 15 mei 2006 dat de IND in toenemende mate in staat is om op grond van meer en betere informatie over verschillende herkomstlanden de door de asielzoeker opgegeven herkomst te controleren op juistheid, dat dit ook geldt voor Sierra Leone, dat binnen de IND inmiddels voldoende kennis is opgebouwd om de herkomst van Sierraleoners te onderkennen, en dat Sierraleoners ten aanzien van wie twijfel omtrent de herkomst zou kunnen ontstaan, worden onderworpen aan een taalanalyse.

De redengeving kan de conclusie echter om diverse redenen niet dragen.

In de IND-werkinstructie 223 van 20 april 2000 staat vermeld:

"3. Aanwijzingen bij het horen.

Uit het ambtsbericht van 25 november 1999 blijkt dat in België van het totale aantal in de periode 1 januari - 1 oktober 1999 behandelde asielaanvragen van Sierraleoners, 321, slechts de helft daadwerkelijk afkomstig was uit Sierra Leone. De nadere helft bleek na onderzoek afkomstig uit Guinee en Nigeria. Ook in Zwitserland stellen blijkens het ambtsbericht veel Engelstalige Westafrikaanse asielzoekers ten onrechte de Sierraleonense nationaliteit te bezitten. Er zijn aanwijzingen dat zich ook in Nederland asielzoekers melden die ten onrechte stellen dat zij van Sierraleonense afkomst zijn. Het is daarom van groot belang dat betrokkene specifieke vragen worden gesteld over Sierra Leone teneinde de juistheid van de gestelde nationaliteit te controleren."

Waar de rechtbank zegt dat de Staatssecretaris 'de concrete aanleiding voor een herkomstonderzoek voldoende heeft toegelicht', kan er op worden gewezen dat in het algemeen in

het jaar 2000 er voor de Staatssecretaris al aanleiding was om al te twijfelen aan de verklaringen van asielzoekers die stelde afkomstig te zijn uit Sierra Leone.

De twijfel ten aanzien van asielzoekers die stellen afkomstig te zijn uit Sierra Leone bestond in het algemeen al voor de statusverlening in 2002 aan appellant, en kan na de statusverlening op zich geen grond vormen om alsnog te gaan twijfelen aan de nationaliteit/identiteit van appellant en hem aan een taalanalyse te onderwerpen.

Dat de Staatssecretaris zich al in 1997 bewust was van het feit dat er asielzoekers zijn die onwaarheden vertellen over hun nationaliteit/identiteit, volgt bij voorbeeld uit een intern document van de IND ("Landenanalyse Sierra Leone" van 28 maart 1997). Dit interne document dat gebruikt wordt om de herkomst van asielzoekers uit Sierra Leone te kunnen controleren, wordt als bijlage 2 overgelegd. In dit interne document staat feitelijkheden over Sierra Leone opgesomd. Van belang is dat er ook een paragraaf is die is gewijd aan de talen in Sierra Leone. Een van de bijlagen bij dit interne document is een taaloverzicht van Sierra Leone afkomstig van Ethnologue.

Uit het interne stuk en de bijlage volgt niets anders dan dat de Staatssecretaris in 1997 al weet dat de voertaal in Sierra Leone Krio is en dat het overgrote deel (95%) van de bewoners van Sierra Leone Krio spreekt.

In het algemeen ambtsbericht Sierra Leone van september 2001 staat op pagina 6 een passage over de gesproken talen in Sierra Leone. In noot twee bij die passage wordt verwezen naar 'EIU Country Profile Sierra Leone 2000'. Het duidt op opgezochte en verkregen informatie over de talen in Sierra Leone. Ook daaruit volgt dat de Staatssecretaris al voor de statusverlening aan appellant op de hoogte was van het feit dat de voertaal in Sierra Leone Krio is en dat het overgrote deel (95%) van de bewoners van Sierra Leone Krio spreekt.

In het feit dat de voertaal in Sierra Leone Krio is en dat het overgrote deel (95%) van de bewoners van Sierra Leone Krio spreekt kan na de statusverlening in 2002 aan appellant geen aanleiding worden gevonden om alsnog te gaan twijfelen aan de nationaliteit/identiteit van appellant en hem aan een taalanalyse te onderwerpen. Deze feiten waren immers al bekend voordat appellant een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd verleend kreeg.

In TBV 2001/20 van 12 juli 2001 tot 12 juli 2002 (Staatscourant 16 juli 2001, nr 134/pag. 12):
"6.2 Taalanalyse

In zaken van asielzoekers uit Sierra Leone is het mogelijk om een taalanalyse aan te vragen ter vaststelling van de identiteit of herkomst van een asielzoeker. Taalanalyse kan op dit moment worden uitgevoerd voor het Engels en het Krio (de officiële voertaal in Sierra Leone) en het Peul. Voor andere talen kan contact worden opgenomen met bureau Taalanalyse.

Met het oog op het uitvoeren van taalanalyses dient in het eerste gehoor en eventueel nader gehoor gevraagd te worden welke talen de betrokkene allemaal spreekt. Het gaat hier zowel om de taal, die de betrokkene dagelijks in en om het huis gebruikt, als ook om andere talen die hij meer of minder machtig is."

Zie ook de IND-werkinstructie 227 van 23 mei 2000 waarin staat vermeld dat taalanalyse een verantwoord instrument vormt om de herkomst van de vreemdeling te bepalen.

Het betekent dat voordat appellant een verblijfsvergunning asiel bepaalde tijd verleend kreeg er al de mogelijkheid van een taalanalyse was. Ook in het kunnen uitvoeren van een taalanalyse kan geen argument worden ontleend, om na de statusverlening in 2002 aan appellant alsnog te gaan twijfelen aan de nationaliteit/identiteit van appellant en hem aan een taalanalyse te onderwerpen.

Ten tijde van de gehoren voorafgaand aan de statusverlening was al duidelijk dat appellant niet in het Krio werd gehoord. Ook was al duidelijk dat de voertaal in Sierra Leone Krio is en dat het overgrote deel (95%) van de bewoners van Sierra Leone Krio spreekt. Ook was duidelijk dat de taal van oorsprong van appellant het Pular is. Ook had toen al een taalanalyse kunnen plaatsvinden (er werden immers voor 19 februari 2002 al taalanalyses gehouden).

Er is met andere woorden, en dat heeft de rechtbank miskend, geen informatie in de zaak van appellant aan het licht komt die ten tijde van het besluit van 19 februari 2002 niet bekend was of niet bekend kon zijn. Dat betekent dat het terugkomen in casu op de eerdere beslissing waarbij van

[REDACTED]

de Sierraleoonse nationaliteit van appellant wordt uitgegaan, om deze reden in strijd komt met het vertrouwens-, het zorgvuldigheids- en het motiveringsbeginsel. Daarom kan de Staatssecretaris op het hier bedoelde standpunt in rechte niet terugkomen

Grief 2.

De rechtbank heeft ten onrechte overwogen dat de Staatssecretaris op basis van het rapport taalanalyse tot de conclusie heeft kunnen komen dat appellant niet afkomstig is uit Sierra Leone.

Appellant acht het rapport taalanalyse onjuist, onvolkomen, en onvoldoende gemotiveerd en onderbouwd. In redelijkheid kan uit het rapport van de taalanalyse niet de conclusie worden getrokken dat appellant niet afkomstig is uit Sierra Leone.

Zoals aangegeven heeft appellant kennisvragen beantwoord in de rapporten eerste gehoor en nader gehoor. De Minister laat (nog steeds) onverklaard hoe het mogelijk is dat appellant kennisvragen over Sierra Leone kan beantwoorden, terwijl hij daar volgens de taalanalist niet vandaan komt. De Minister laat onbeantwoord welke conclusies dienen te worden verbonden aan het feit dat appellant kennisvragen over Sierra Leone kan beantwoorden. Dat klemmt te meer daar de Minister destijds in de beantwoording van de kennisvragen kennelijk overtuigd is geraakt van de Sierraleoonse nationaliteit van appellant.

Wat uit het rapport van de taalanalist ook niet duidelijk wordt is welke deskundigheid de taalanalist heeft. De taalanalist stelt dat appellant eenduidig herleidbaar is tot de spraakgemeenschap binnen Guinee. Dat is zeer opmerkelijk, nu de taalanalist zelf niet afkomstig is uit Guinee en gesteld nog gebleken is dat de taalanalist gekwalificeerd is een mening te hebben over de taal/het dialect binnen een land waar hij zelf niet vandaan komt.

De Minister werd hierop gewezen, maar beantwoordde de gestelde vraag ten onrechte niet.

Het voorgaande geldt tevens voor het oordeel van de taalanalist, dat appellant Franse leenwoorden gebruikt binnen zijn spraak. Nog los van het feit dat appellant dit heeft ontkend, dringt de vraag zich op waar de taalanalist zijn deskundigheid terzake Franse leenwoorden op baseert. Naar eigen zeggen spreekt hij wel Fula, Krio en Engels, maar nergens is terug te vinden dat hij ook kennis heeft van het Frans.

Conclusie:

Appellante concludeert tot vernietiging van de bestreden uitspraak en tot gegrondverklaring van het beroep tegen de voornoemde beschikking van de toenmalige Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie.

's-Gravenhage, 18 oktober 2007

P.C.M. van Schijdel,
gemachtigde

